

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu **J.G.**, bytom v B., P., zastúpeného **K. I.**, advokátkou, so sídlom K., proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Bratislave**, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 8, za účasti **P. O.**, bytom v B, S., v konaní **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2006/961/GOL zo dňa 27.4.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 236/06-111 zo dňa 1.12.2009**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1.12.2009, č. k. 1S 236/06-111, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S 236/06-111 zo dňa 1.12.2009 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A/2006/961/GOL zo dňa 27.4.2006, ktorým potvrdil kolaudačné rozhodnutie stavebného úradu prvého stupňa, Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto, č. ÚK a SP-2004/1846- EKT-9 zo dňa 20.12.2005, ktorým povolila užívanie stavby rodinného domu, vodovodnej, kanalizačnej, plynovej a NN prípojok na pozemku parc. číslo X., k. ú. B – V., na P. ul., stavebníkovi P. O. (ďalej aj „stavebník“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi a zúčastnenej osobe ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že žalobca v odvolaní proti vydanému kolaudačnému rozhodnutiu namietal skutočnosti, ktoré nie sú predmetom

kolaudačného konania. Dospel k záveru, že kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, konkrétne s ust. § 81 a § 82 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Zdôraznil, čo je predmetom kolaudačného konania, pričom vyvodil záver, že námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a v žalobe, sa netýkajú tejto fázy stavebného konania, a boli riešené zo strany príslušných správnych orgánov vo fáze vydávania stavebného povolenia. Záverom konštatoval, že zo strany správnych orgánov nedošlo pri vydávaní rozhodnutí k porušeniu ust. § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pretože žalovaný ako i prvostupňový správny orgán presne a úplne zistili skutočný stav veci, postupovali v súlade s ust. § 34 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s ust. § 46 a § 47 správneho poriadku, preto krajský súd žalobu s poukazom na ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol, považujúc ju za nedôvodnú a rozhodnutie a postup správneho orgánu za súladný so zákonom. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie podľa ust. § 201, § 204, § 205 ods. 1, 2 písm. a), b), d), f) O.s.p. navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov a súčasne zaviazá žalovaného na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nedostatočne odôvodnený a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel krajský súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie trpí aj inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok považoval aj za nepreskúmateľný, pretože podľa jeho názoru sa krajský súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentmi uvedenými v žalobe. Ďalej namietal neúplné zistenie skutkového stavu, majúci za to, že inak by krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán i žalovaný v kolaudačnom konaní nebrali do úvahy (i keď podľa jeho názoru mali) zápis z 20.9.2005 a neriešili zmenu počtu podlaží a výšky domu tak, ako bolo uvedené v tomto zápise. Poukázal na to, že vybudovaním oporného betónového valu na pozemku stavebníka na kritickom mieste na hranici susediacich pozemkov došlo k zmene terénnych podmienok a k podstatnému zvýšeniu terénu pozemku stavebníka, o čom sa krajský súd vo svojom rozsudku nezmienil, a nezmienil sa ani o namietanom ohrození života, zdravia a majetku žalobcu, keďže v súvislosti s predmetnou stavbou bolo súčasne vylúčené zabezpečenie bezpečnej prevádzky „verejnoprospešnej stavby“ – výtlačové vodovodné potrubie DN 100 spolu s vodojemom. V tejto súvislosti namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s tým, že správne orgány pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia a ani v odvolacom konaní nebrali do úvahy, že takýmto konaním je podstatne sťažené akékoľvek vykonávanie opravných prác a údržby na vodovodnom výtlačnom potrubí uloženom v zemi, že vykonávanie prác na technickej údržbe, vykonávanie kontrolných technickým meraní na potrubí nie je

možné vôbec vykonávať na pozemku stavebníka, ale iba zo strany pozemku vo vlastníctve žalobcu. Žalobca uviedol, že kladné stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy nepovažuje za záväzné, keďže nejde o rozhodnutia, a preto bolo povinnosťou súdu na to prihliadnuť. Namietal ďalej, že pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia sa nerešpektoval stanovený režim ochrany a ochranné pásmo pre verejnoprospešnú stavbu a aj tá skutočnosť, že v tom čase neexistoval záväzný územný plán pre Mesto Bratislavu. Bol toho názoru, že správne orgány porušili ust. § 81 stavebného zákona. Vytkol krajskému súdu, že sa nezmienil ani o tom, že žalobcovi nebolo doručené oznámenie o začatí stavebného konania, čo namietal v žalobe ako i doplnenom podaní zo dňa 9.6.2009. Konštatoval, že krajský súd sa obmedzil iba na skúmanie formálnych znakov rozhodnutia správneho orgánu, pričom rozsudok súdu nemá v podstatnej miere oporu vo vykonanom dokazovaní. Napokon žalobca namietal, že následkom vydaného rozsudku mohlo dôjsť k nedôvodnému obmedzeniu, či popretiu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 20 ods. 3 Ústavy SR, a že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR z dôvodu, že na pojednávaní konanom dňa 1.12.2009 mu krajský súd neumožnil vyjadriť sa k veci dôvodiac, že v prejednávacom prípade sa jedná iba o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného.

Z písomného vyjadrenia žalovaného k obsahu podaného odvolania je zrejmé, že žalovaný považuje odvolanie za nedôvodné navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, zastávajúc názor, že správne orgány sa dostatočne a zákonným spôsobom vysporiadali s namietanými skutočnosťami.

Účastník konania P. O. vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu považoval žalobné námietky žalobcu za vykonštruované, majúce za cieľ zmiast' úradný postoj. Podľa jeho názoru bola stavba realizovaná za splnenia zákonných podmienok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, Krajského stavebného úradu Bratislava, č. A/2006/961/GOL zo dňa 27.4.2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené kolaudačné rozhodnutie Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto č. ÚK a SP-2004/1846- EKT-9 zo dňa 20.12.2005, ktorým bolo povolené užívanie stavby rodinného domu, vodovodnej, kanalizačnej, plynovej a NN prípojok na pozemku parc. č. X. k. ú. B - V., P. ul., stavebníkovi P. O.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že stavebník požiadal dňa 26.11.2004 o vydanie kolaudačného rozhodnutia stavby – rodinného domu, P. ulica, B, ktorá bola realizovaná na základe stavebného povolenia, vydaného Okresným úradom Bratislava III, odborom životného prostredia, č. 2002/17931/150151/MOK/FHA dňa

20.2.2003, právoplatného dňa 18.6.2003. Oznámenie o začatí predmetného kolaudačného konania zo dňa 24.8.2005, č. ÚK a SP –2005/1085-EKT-9, bolo doručené účastníkom konania, pričom ústne konanie, spojené s miestnym zisťovaním, bolo stanovené na deň 20.9.2005. Zo zápisnice z kolaudačného konania je zrejmé, že žalobca vzniesol námietky, ktorých písomné vyhotovenie tvorí prílohu zápisnice. Dňa 20.12.2005 bolo Mestskou časťou Bratislava – Nové Mesto, Miestnym úradom Bratislava – Nové Mesto, oddelením územného konania a stavebného poriadku, vydané kolaudačné rozhodnutie č. ÚK a SP-2004/1846- EKT-9, ktorým sa povolilo užívanie stavby rodinného domu, vodovodnej, kanalizačnej, plynovej a NN prípojok na pozemku parc. č X. k. ú. B V., P. ul., stavebníkovi P. O., ktoré bolo potvrdené preskúmaným rozhodnutím žalovaného č. A/2006/961/GOL zo dňa 27.4.2006. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2006.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhej hlavy piatej časti O.s.p.) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa ust. § 76 ods. 1 stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa ust. § 77 stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia.

Podľa ust. § 78 ods. 2 stavebného zákona ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

Podľa ust. § 80 ods. 1, 2 stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky

a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Podľa ust. § 81 ods. 1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad **najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.**

Podľa ust. § 82 ods. 1, 2 stavebného zákona kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby. V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu nezistil, že by napadnutý rozsudok krajského súdu trpel v odvolaní namietanými vadami a zastáva názor, že je vecne správny. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné ozrejmiť žalobcovi, že stavebné konanie ako i kolaudačné konanie sú v podstate dva ucelené druhy konaní, ktoré síce na seba v ich jednotlivých fázach nadväzujú, avšak majú odlišný predmet konania. Pri stavebnom konaní príslušný správny orgán skúma najmä splnenie podmienok, uvedených v ust. § 62 stavebného poriadku, a finálne v kladnom prípade vydá časovo obmedzené stavebné povolenie, v ktorom určí záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Nadobudnutím právoplatnosti sa považuje konanie za právoplatné skončené.

V prejednávanej veci bol uplatnený mimoriadny opravný prostriedok, nakoľko bol podaný podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Z oznámenia Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 23.9.2003, č. 4755/582/2003-920/Gal, o vybavení mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že žalobcom vzneseným námietkam, týkajúcich sa stavebného konania, nebolo možné vyhovieť.

Následne až po dokončení stavby prichádza do úvahy konanie, ktoré je upravené v siedmom oddieli stavebného zákona pod názvom „Kolaudácia stavieb“, kedy dokončenú stavbu možno užívať až po vydaní kolaudačného rozhodnutia. Predmet kolaudačného konania je upravený v ust. § 81 ods. 1 stavebného zákona, podľa ktorého príslušný správny orgán skúma najmä, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali

zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. Pre obe konania je však typická a spoločná koncentračná zásada, ktorou je stavebné ako i kolaudačné konanie ovládané. Táto zásada je vyjadrená v ust. § 61 ods. 1 a § 80 ods. 1, 2 stavebného zákona, pričom špecifikom tejto zásady je to, že účastníci konania môžu uplatniť námietky a stanoviská najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Z uvedeného je teda jednoznačne zrejmé, že námietky žalobcu, vznesené v kolaudačnom konaní, týkajúce sa stavebného konania, sú právne bezvýznamné. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedené skonštatoval, keď uviedol, že v danom prípade sa preskúmava kolaudačné rozhodnutie, pričom zdôraznil, že námietky vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu ako i v žalobe sa netýkajú tejto fázy stavebného konania a boli riešené zo strany príslušných správnych orgánov v čase vydávania stavebného povolenia. Na základe uvedeného nemožno preto prihliadať ani k vznesenej námietke, týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, či jeho arbitrárnosti. Krajský súd napriek tomu preskúmal napadnuté rozhodnutie z formálnej ako i materiálnej stránky a nezistil, že by došlo k porušeniu základných zásad správneho konania ani ustanovení správneho poriadku, skutkový stav bol zistený presne a úplne, a preto nebolo možné vyhovieť žalobcovi a rozhodnutie zrušiť. S uvedeným konštatovaním sa odvolací súd stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), napriek tomu sa ďalej bude venovať námietkam, vznesených v odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu.

V súvislosti s namietnutím nedostatočným odôvodnením rozhodnutia nie je nevyhnutné, aby sa súd zaoberal každou žalobnou námietkou, vznesenou v žalobe, avšak musí byť z neho zrejmé, na základe čoho dospel súd k právnemu záveru vo svojom rozhodnutí. Z predmetného odvolaním napadnutého rozhodnutia uvedené jednoznačne vyplýva. Žalobca ďalej namietal, že zo strany súdu nedošlo k úplnému zisteniu skutkového stavu, nakoľko sa vo svojom rozhodnutí o určitých zmenách, týkajúcich sa stavby rodinného domu, nezmiel. Žalobca uviedol, že došlo k zmene stavby, a to zmene počtu podlaží a zmene výšky domu, čo správny orgán v kolaudačnom rozhodnutí neriešil, pričom podľa jeho názoru mal. Taktiež v tej súvislosti namietal vybudovanie betónového valu, zmenu terénu pozemku stavebníka, čím malo dôjsť k zvýšeniu rizika pre žalobcu, spočívajúcom v ohrození jeho života, zdravia a majetku. Uvedená námietka žalobcu neobstojí, nakoľko správny orgán tak, ako to vyplýva z administratívneho spisu ako i z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, dostatočne jasne zistil skutočný stav, s čím sa stotožnil aj krajský súd. Je zrejmé, že kolaudačné konanie bolo spojené s konaním o zmene stavby podľa ust. § 68 stavebného zákona. Uvedené zmeny stavby príslušný správny orgán na miestnom zisťovaní zhodnotil a odsúhlasil, nakoľko ani jedna z týchto zmien nesúvisela s vonkajšími rozmermi domu, s osadením rodinného domu na pozemok ani so vzdialenosťami k susedným pozemkom. S uvedeným sa správny orgán dostatočne vo svojom rozhodnutí vysporiadal, pričom ostatné námietky vznesené žalobcom na miestnom zisťovaní vyhodnotil ako neopodstatnené a v plnom rozsahu ich zamietol. Žalobca taktiež namietal, že konajúci súd dospel na základe vykonaných

dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K tejto námietke odvolací súd uvádza iba toľko, že pre prieskum zákonnosti rozhodnutí je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Dokazovanie sa v zásade nevykonáva, nakoľko správny súd je súdom, ktorý rieši skôr právne otázky ako otázky skutkové. Taktiež odvolací súd nezistil, že by krajský súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko aplikoval správny právny predpis a vec správne právne vyhodnotil. Čo sa týka inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, túto nedokázal odvolací súd z odvolania jednoznačne identifikovať, a keďže nie je zrejmé, o aké vady by malo konkrétne ísť, sa k nim ani nemohol vyjadriť. Záverom odvolací súd konštatuje, že samotné povolenie užívania stavby rodinného domu žiadnym spôsobom neovplyvňuje už existujúce vodovodné potrubie, ktoré prechádza pozemkom stavebníka, nakoľko pri dodržaní podmienok, uvedených v kolaudačnom rozhodnutí, ako i rešpektovaní bezpečnostných podmienok, týkajúcich sa realizácie stavby min. 5 metrov (reálne umiestnenie stavby je viac ako 5 metrov) od potrubia, nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť prípadné škody, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s „vis maior“ t.j. neovplyvniteľnou udalosťou, ktorá by sa mohla dotknúť nielen pozemku žalobcu, samotného stavebníka, ale i vlastníkov okolitých pozemkov.

Osobitne považuje odvolací súd za žiaduce rozobrať aj namietané porušenie žalobcových ústavných práv, konkrétne čl. 46 ods. 1, 2 a čl. 20 ods. 3 Ústavy SR. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho malo dôjsť k porušeniu žalobcových ústavných práv, nakoľko pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia sa bral zreteľ i na možný vplyv na vlastnícke právo žalobcu, pričom sa ustálilo, že realizovaná stavba neovplyvňuje vlastnícke právo k pozemku žalobcu a ani neovplyvňuje jeho hodnotu. Taktiež betónový sokel slúži ako podpera pod pletivové oplatenie s oceľovými stĺpkami a je osadený v mieste pôvodného oplatenia. Čo sa týka porušenia ústavného práva na súdnu a inú ochranu, garantovanom v čl. 46 a nasl. Ústavy SR, odvolací súd konštatuje, že žalobcovi tým, že súd preskúmal ním napadnuté rozhodnutie a v konaní mal práva, vyplývajúce mu z postavenia účastníka konania, nedošlo k ich popretiu. Tvrdenie žalobcu, že krajský súd mu nedal priestor na pojednávaní konanom dňa 1.12.2009, čím mu znemožnil sa vyjadriť k veci s odôvodnením, že v tomto prípade sa jedná iba o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia vydaného správnym orgánom, sa javí ako ničím nepodložené tvrdenie, nakoľko zo zápisnice z pojednávania konaného 1.12.2009 uvedená skutočnosť nevyplýva a ani nebola vznesená námietka voči zneniu zápisnice. Pokiaľ by však súd uvedeným spôsobom postupoval, jednalo by sa o spôsob vedenia konania, pričom v tejto súvislosti treba brať ohľad aj na charakter správneho súdnictva ako i lehotu, do ktorej je možné podať žalobu, ktorú už nemožno po uplynutí lehoty rozširovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolaní vznesené námietky žalobcu za nedôvodné a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že krajský súd v záhlaví napadnutého rozsudku nesprávne označil priezvisko zúčastnenej osoby ako „O“, pričom správne má

byť „O.“. Bude preto potrebné túto zrejmu nesprávnosť postupom podľa § 164 O.s.p. opraviť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému a účastníkovi správneho konania preto, že im z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. apríla 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth